

Erhard Jakobsen (CD):

Nogle korte spørgsmål fortjener jo korte svar, og må jeg til den første spørger sige, at jeg er så glad for hendes indlæg, fordi det understreger det, som jeg hele tiden har villet fremhæve over for spareheltene i dette ting, at det gør forbandet ondt at spare, og man rammer en masse mennesker, som der ikke var den fjerneste grund til at ramme, undtagen den ene grund, at landets valutasituation er, som den er. Og det er, som jeg sagde forleden dag, ikke folketinget, der bruger udenlandsk valuta, det er borgerne, og derfor skal et stort antal borgere sætte deres forbrug ned. Så rammer vi altså også nogle, om hvem hver enkelt af os vil sige: du godeste, hvordan klarer de mennesker sig? Det ved vi, men det hører altså bare med til at spare. Spare er ikke noget, naboen skal. Spare er noget, den enkelte skal, og derfor var jeg glad for fru Birthe Nielsens indlæg, der understreger det. Jeg har skam ikke noget ønske om, at de mennesker specielt skulle rammes.

Må jeg så sige, at når jeg mener, jeg svarede på fru Agnete Laustsens spørgsmål, er det, fordi jeg generelt sagde, at de fleste af de ting, som V og K her foreslog, og herunder kontantvurderingen, ville vi naturligvis kunne stemme for, hvis ikke vi var bundet af et forlig, men det ved enhver at vi er, og så stemmer man ikke for sådanne ting, bortset fra at det heller ikke har så meget med denne sag at gøre.

Og endelig til hr. Brixtofte: venstre og konservative har stemt for den nævnte lov, men senere. De er sådan nogle år om at få fat i det, men da jeg havde mine idealer og førte dem frem, stemte V og K imod, og som jeg sagde: de praktiserer sådan og sådan ude i kommunerne.

Så er jeg glad for, at hr. Brixtofte tror på – i modsætning til hvad han nogle gange skriver i avisen om, at vi ikke rigtigt forstod tingene, før han forklarede os dem osv. – at vi godt kan læse indenad. Selvfølgelig kan det knibe med at fordybe sig i en hel masse spørgsmål osv., men det er altså ikke svære, end at man kan overse nogenlunde, hvad det er nødvendigt at overse. Skal der spares, må der gribes hårdt ind på en række punkter, og jo flere milliarder kroner, man vil spare, jo flere tusind punkter vil der kunne

nævnes, som det er urimeligt og ubehageligt at ramme på. Det er derfor, vi ikke har været ivrigere efter at presse besparelserne mere i vejret, for så ville det have været endnu værre, og vi ville have været udsat for endnu stærkere kritik.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Brixtofte undrer mig. Nu siger han, at venstre vil have afskaffet ejendomsskatterne. Venstre vil ikke være med til at skærpe blot en lille smule de direkte skatter, og nu vil venstre ikke være med til at gennemføre nogen som helst besparelse på de områder, som venstre hele tiden har snakket om man skulle spare på. Hvorledes vil venstre dog få balance i tingene?

(Kort bemærkning).

Nathalie Lind (V):

Jeg tror ikke, at den politiske historie startede, da jeg kom ind i folketinget i 1964, og jeg mindes og værdsætter det initiativ, hr. Erhard Jakobsen tog med hensyn til den lov, vi kalder lex Erhard. Alt dét er i orden. Men når jeg hører den stærke tale i dag om, at skal der spares, så skal alle rammes, så skal alle bære byrden, hvad enten det er socialdemokratiske vælgere eller andre, så undrer det mig alligevel med mit kendskab gennem årene til hr. Erhard Jakobsen, hvis han vil være med til at forringe kårene for alvorligt invaliderede. Vel, vi taler om en indtægt, som socialministeren siger er høj, og det sagde den socialdemokratiske ordfører også ved første behandling. Når folk tjener over 160.000 kr., må de klare sig selv. Stemmer det også med socialdemokratiets holdninger til familier med handicappede børn? Jeg ved godt, at der er nogle bemærkninger i betænkningen osv., jeg har læst dem igennem, men mig generer det principielt meget, at man ikke har den etiske holdning, at selv om der skal spares, er der nogle mennesker, der er så hårdt ramt, at de i hvert fald ikke skal undgælde.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Hr. Brixtofte har ordet for en kort bemærkning, og så går vi tilbage til ordførerne.

(Kort bemærkning).